

Jeg skal nu punktvist gennemgaae de enkelte Poster. Under den første Grundring modsætter Udvalget sig, at de 4 ældste Assistentter ved Indenrigsministeriet faae Bestalling som Cancellister, uden forhøiet Gage og uden forhøiet Udgift, altsaa at der, med andre Ord, gives dem Pensionsberettigelse; thi derom er det, Sagen dreier sig. Udvalget har i den Henseende paaberaabt sig, at det var en rigtig Grundspøtning, der tidligere var indført med Hensyn til Volontairerne, der ligeledes vare ansatte uden kongelig Bestalling og uden Pensionsberettigelse, og nu med Hensyn til de isfledtsfor dem traadte Assistentter. Man har sagt, at dette var en gavnlig og god Indretning, fordi man da har friere Haand til at fremdrage saadanne unge Mænd, der kunne fortjene Forfremmelse. Jeg skal her ved gjøre opmærksom paa, at Stillingen væsentlig har forandret sig, siden Rentekammeret udtalte dette; thi Indenrigsministeriet er langt flattere stillet i denne Henseende, end Rentekammeret var, fordi Indenrigsministeriet saagodt som intet Embede har udenfor samme, hvortil de under Ministeriet Ansatte kunne vente Besordring, medens Rentekammeret havde ikke faa saadanne Embeder. Jeg maa i Genhold hertil bemærke, at der i Regelen ikke kan blive Tale om at fremdrage dygtige unge Mænd, naar Vilkaarene blive saa slette, at dygtige unge Mænd ikke ville gaae ind paa samme. Naar man seer, hvorledes disse 4 Mænd staae, der ere de ældste, hvorledes deres Stilling i Livet er bleven, efterat de have valgt denne Vej, saa troer jeg vistnok, at den ikke skal friste Noget. Den ene af dem er 12 Aars Candidat med laudabilis til Theoreticum og haud illaud. til Practicum, og har tjent 10 Aar som Assistent; den anden er 13 Aars Candidat med haud illaud., og har tjent paa 8de Aar som Assistent; den tredje er paa 8de Aar Candidat med laudabilis til Theoreticum og haud illaud. til Practicum, og paa 8de Aar Assistent; den fjerde er 13 Aars Candidat med haud illaud., og har tjent paa 8de Aar som Assistent. Det er disse Mænd, som der nu er Spørgsmaal om, om de kunne blive Cancellister paa den samme Tid, som man, ved at gennemgaae de øvrige Ministerier, vil finde, at der overalt

er yngre Mænd med haud illaud. i en saadan Stilling. Det er altsaa klart, at Indenrigsministeriet er bleyet det fletteste stillede Ministerium med Hensyn til dets underordnede Personale. Vel er det sandt, at der er 18 Fuldmægtige; men siden 1848 er ikke een Fuldmægtig under Indenrigsministeriet bleven befordret til noget Embede udenfor Ministeriet, medens flere Fuldmægtige i de andre Ministerier ere blevene saaledes befordrede. Endelig har der i Ministeriet for været forholdsvis stærkt Avancement imellem Contoircheferne, navnlig idet flere Departementsdirecteurer ere blevene ansatte under Ministeriet. Det er imidlertid aldeles ikke at regne paa for Fuldmægtige i Almindelighed, at de skulde kunne blive Departementsdirecteurer eller komme i lignende Stillinger, da saadanne Poster maae være forbeholdte de meest udmærkede Mænd blandt Ministeriets hele Personale, ligesom det vel ogsaa maatte være forbeholdt Ministeren at tage Directeurer udenfra. Altsaa følger heraf, at Udbygten for Fuldmægtigclassen her ikke er saa god, som den vil være i andre Ministerier. Jeg har forelagt Thinget og navnlig ogsaa Udvalget disse Bemærkninger, for at det kunde tage under Overveelse, om man ved Nægtelsen af saa liden en Gjensand, som denne er, vil tage en Bestemmelse, som ikke kan Andet end gjøre et uheldigt Indtryk paa den hele Classe og navnlig paa de Fire, der arbeide under disse Forhold.

Hvad angaaer den tredje Post om det statistiske Bureaus Overførelse under Finansministeriet, da er dette en Gjensand, som maa berøe paa Finansministeren, og jeg skal altsaa ikke videre opholde mig derved.

Med Hensyn til den fjerde Post, da skal jeg naturligvis efterkomme Udvalgets Opfordring til at lade undersøge de Refusioners Retmæssighed, som ikke allerede ere under Undersøgelse; men jeg troer allerede at kunne sige, at disse Poster, forsaavidt de ikke vedkomme Accisen eller Consumtionen, ere afgjorte. Der ere fire. Den ene er en gammel Refusion til Maribo Hospital, som skyldes efter Skjoder, og de tre Refusioner ere til 3 betydelige Magistratsembedsmænd, nemlig Overpræsidenten i Kjøbenhavn, Borgemeesteren i Kjøbenhavn og Borgemeester